

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/33742 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 20 september 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 augustus 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 20 september 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 september 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. van Dokkum, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

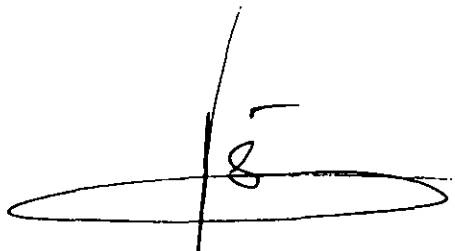
w.g. Van Dokkum
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 oktober 2007

480.

Verzonden: 23 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Postadres Postbus 70023
3000LD ROTTERDAM

• Rotterdam-Rijnmond

Regio Rotterdam-Rijnmond
Korpsonderdeel 17 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door O. Rugenbrink
Telefoon 0900-8844
Fax 010-2760033

V-nummer / Zaak / Zaak - 27/08/2007
Datum 27/08/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

IND lokatie:		
Dossiernr:		
Ulad ontvangstdatum:		
Briefnr:		
IND ontvangst datum:	27 AUG 2007	
Registratie in naam mdw:		
INDIS datum:		
unit:		
invoer:		

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Onno Rugenbrink, inspecteur van het regionaal politiekorps Rotterdam-Rijnmond, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Onbekend
Nationaliteit(en) : Joegoslavische
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 69, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
- Onvoldoende middelen van bestaan

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Rotterdam
Datum : 27/08/2007
Tijd : 14:25 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
O. Rugenbrink

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 07/33742

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 20 september 2007

inzake

geboren op
nationaliteit Macedonische,
verblijvende te Rotterdam in de penitentiaire inrichting (detentieboot),
eiser,
gemachtigde mr. E. de Gaus,

tegen

de staatssecretaris van Justitie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde mr. D.B. Deckers.

Procesverloop

Op 27 augustus 2007 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) in bewaring gesteld.

Op 29 augustus 2007 is namens eiser tegen zijn inbewaringstelling beroep ingesteld. Voorts is om schadevergoeding verzocht.

De zaak is behandeld op de zitting van 10 september 2007, waar eiser is verschenen in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

De rechtbank heeft met toepassing van artikel 8:64, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) het onderzoek ter zitting geschorst teneinde verweerder de gelegenheid te geven nadere informatie te verstrekken.

Op 10 september 2007 is verweerder overgegaan tot opheffing van de bewaring.

Bij faxbericht van 11 september 2007 heeft verweerder de rechtbank nader in de zaak bericht en daarvan een afschrift gezonden aan de gemachtigde van eiser. De gemachtigde van eiser heeft hierop gereageerd bij faxbericht van diezelfde datum.

AWB 07/33742

2

Partijen hebben toestemming verleend om uitspraak te doen zonder nadere zitting als bedoeld in artikel 8:64, vijfde lid, van de Awb, waarna de rechtbank het onderzoek heeft gesloten op 13 september 2007.

Overwegingen

1. De rechtbank beoordeelt thans of de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van vreemdelingenbewaring in overeenstemming is met de wet en bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is.

2. In het onderhavige geval is verweerder overgegaan tot opheffing van de bewaring voordat de rechtbank het onderzoek heeft gesloten. Gelet op het verzoek tot schadevergoeding dient thans te worden vastgesteld of de maatregel van bewaring reeds op enig moment voor de opheffing ervan door verweerder onrechtmatig was en, zo ja, of aanleiding bestaat tot toekenning van schadevergoeding als bedoeld in artikel 106 van de Vw 2000.

3. Namens eiser is – kort weergegeven – aangevoerd dat eiser sinds 1 april 2001 onafgebroken in Nederland heeft verbleven en derhalve in aanmerking komt voor het Generaal Pardon, zodat de bewaring uit dien hoofde onrechtmatig is. Eiser verzamelt op dit moment bewijzen voor zijn onafgebroken verblijf alhier en probeert een burgemeestersverklaring te krijgen. Voorts is namens eiser betoogd dat eiser woont bij zijn broer en derhalve wel beschikt over een vaste woon- of verblijfplaats.

4. Verweerders gemachtigde heeft ter zitting aangegeven dat hij niet weet of eiser onder het Generaal Pardon valt. Namens verweerder is verzocht het onderzoek ter zitting te schorsen zodat verweerder hiernaar nader onderzoek kan verrichten. Bij faxbericht van 11 september 2007 heeft verweerder meegedeeld dat niet valt uit te sluiten dat eiser in aanmerking zal gaan komen voor de Regularisatieregeling en dat derhalve op 10 september 2007 de bewaring van eiser is opgeheven.

5. De rechtbank is van oordeel dat verweerder op goede gronden eiser krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in het belang van de openbare orde en met het oog op de uitzetting, in bewaring heeft gesteld. De rechtbank neemt daarbij in aanmerking dat eiser

- geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft;
- niet beschikt over een identiteitsdocument als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000;
- eerder niet rechtmatig in Nederland heeft verbleven;
- niet beschikt over een vaste woon- of verblijfplaats;
- niet beschikt over voldoende middelen van bestaan;
- zich niet heeft gehouden aan zijn vertrektermijn.

Het voorgaande is voldoende grond ernstig te vermoeden dat eiser zich aan zijn uitzetting zal onttrekken. Ten aanzien eisers standpunt inzake het beschikken over een vaste woon- of verblijfplaats, merkt de rechtbank op dat gesteld noch gebleken is dat sprake is van een inschrijving in de Gemeentelijke Basis Administratie, terwijl een dergelijke inschrijving, volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, voorwaarde is om aan te kunnen nemen dat eiser beschikt over een vaste woon- of verblijfplaats.

20. SEP. 2007 12:39

MEE

NR. 066

P. 4/5

AWB 07/33742

3

6. Uit de gedingstukken en het verhandelde ter zitting is gebleken dat met eiser op 10 september 2007 een vertrekgesprek is gevoerd. Eiser heeft hierbij aangegeven dat hij in 1997 met een geldig visum naar Nederland is gereisd voor familiebezoek. Nadat de geldigheidsduur van zijn visum is verlopen is hij in Nederland gebleven. Voorts heeft eiser aangegeven dat hij bereid is mee te werken aan een vrijwillige terugkeer naar Macedonië.

7. Gelet op het voorgaande bestond er naar het oordeel van de rechtbank tot aan het moment van opheffing voldoende zicht op uitzetting en kan niet worden gesteld dat verweerder onvoldoende voortvarend aan de uitzetting van eiser heeft gewerkt.

8. Ten aanzien van eisers standpunt inzake het generaal pardon overweegt de rechtbank als volgt. De rechtbank stelt vast dat eerst ter zitting is gesteld dat eiser mogelijk onder het generaal pardon valt. Naar het oordeel van de rechtbank hebben eisers verklaringen voordien verweerder geen aanleiding hoeven geven tot een ambtshalve onderzoek of eiser mogelijk onder de regularisatieregeling valt. De rechtbank acht daarbij van belang dat voorshands geen onderbouwing heeft plaatsgevonden van eisers stelling omtrent zijn onafgebroken verblijf in Nederland sedert 1 april 2001. De omstandigheid dat thans ook in de visie van verweerder niet valt uit te sluiten dat zulks het geval is, maakt in het licht van het hiervoor onder 5. overwogene niet dat verweerder eiser niet in bewaring heeft mogen stellen.

9. Gelet op het voorgaande kan in hetgeen namens eiser is aangevoerd geen grond worden gevonden voor de conclusie dat de bewaring onrechtmatig is geworden voorafgaand aan de opheffing daarvan.

10. Ook overigens is de rechtbank van oordeel, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting, dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring niet in strijd is met de Vw 2000 en evenmin bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid ongerechtvaardigd is te achten.

11. Gelet op het voorgaande moet de vrijheidsontnemende maatregel als bedoeld in artikel 59 van de Vw 2000 rechtmatig worden geoordeeld en dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

12. Het namens eiser ingediende verzoek om schadevergoeding komt niet voor toewijzing in aanmerking, nu ingevolge artikel 106 van de Vw 2000 een dergelijk verzoek slechts kan worden toegewezen indien de rechtbank de opheffing van de bewaring beveelt, dan wel de vrijheidsontneming reeds voor de behandeling van het verzoek om opheffing van de maatregel wordt opgeheven, hetgeen in casu niet het geval is.

13. De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

14. Beslist wordt als volgt.

AWB 07/33742.

4

Beslissing
De rechtbank,

- verklaart het beroep gericht tegen de bewaring ongegrond;
- wijst het verzoek om de Staat der Nederlanden te veroordelen tot schadevergoeding af.

Aldus gedaan door mr. A.F.C.J. Mosheuveel als rechter in tegenwoordigheid van
mr. J.M.M. de Win als griffier en in het openbaar uitgesproken op 20 september 2007.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

*Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag*

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt één week na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden: **20 SEP. 2007**

ADVOCATENKANTOOR VAN VEELEN – DE HOOP**HOGER BEROEPSCHRIFT**

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Fax 070 – 365 13 80

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN-	
27 SEP 2007	
ZAAKNR. 200706404	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

Naam :
Voornamen :
Geboortedatum :
Nationaliteit : Macedonisch
Verblijfplaats :
Uitspraak waarvan hoger
beroep : 20 september 2007
Uitgereikt d.d. : 20 september 2007
Kenmerk : 9301.27.0099
CRV -nummer :

te dezer zake woonplaats kiezende te 3039 KG Rotterdam aan de Bentincklaan 23, ten kantore van de advocaat en procureur Mr E. de Geus, die verklaart tot het instellen van dit beroep bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd (productie 1);

Appellant heeft op 29 augustus beroep ingesteld tegen de beschikking van 27 augustus 2007. Bij uitspraak van 20 september 2007, verzonden op 20 september 2007 en ontvangen op 21 september 2007, heeft de Rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te 's-Hertogenbosch, het beroep ongegrond verklaard (productie 2).

Appellant is het niet eens met deze uitspraak en stelt hier tegen hoger beroep in. Appellant wenst de navolgende grieven naar voren te brengen:

Grief 1

Appellant is van mening dat de rechtbank in rechtsoverweging 8 miskent dat eerst ter zitting is gesteld dat appellant mogelijk onder het generaal pardon valt. De gemachtigde van appellant heeft op 28 september 2007 telefonisch contact opgenomen met de Vreemdelingendienst om door te geven dat appellant mogelijk onder het generaal pardon zou vallen. De Vreemdelingendienst gaf vervolgens aan dat dit al gecheckt was en dat appellant niet onder het generaal pardon viel, omdat hij was teruggekeerd naar Macedonië na het indienen van zijn asielverzoek.

Grief 2

Appellant meent dat de rechtbank in rechtsoverweging 8 appellant ten onrechte verwijt dat eerst ter zitting is gesteld dat appellant mogelijk onder het generaal pardon valt. Aangezien dit een eerste beroep was, ging er geen schriftelijke ronde aan de zitting vooraf, zodat appellant voor de zittingsdatum geen mogelijkheden heeft gehad de rechtbank te berichten omtrent het generaal pardon waar hij mogelijk onder viel.

Grief 3

Appellant meent dat de rechtbank in rechtsoverweging 8 ten onrechte overweegt dat de verklaringen van appellant voor de zitting verweerder geen aanleiding hebben geven tot een ambtshalve onderzoek of appellant mogelijk onder de regularisatieregeling viel. Appellant meent dat het feit dat

ADVOCATENKANTOOR VAN VEELEN – DE HOOP

bekend was dat hij in 1990 voor het eerst naar Nederland kwam en vervolgens asiel aanvraag voldoende reden vormde om te onderzoeken of appellant onder de regularisatieregeling viel. Hierbij verwijst appellant naar zijn proces-verbaal van 27 augustus 2007 (productie 3), waarin hij aangeeft dat hij in 1990 asiel aanvraag, dat hij in 1995 naar Macedonië terugkeerde en in 1997 met een Schengenvisum naar Nederland kwam, waarna hij nooit meer vertrokken is uit Nederland. Voorts werd bij het beroepschrift van 29 augustus 2007 het IND-nummer vermeld (productie 4). Hieruit valt af te leiden dat appellant asiel heeft aangevraagd en aan het IND-nummer valt ook af te lezen dat appellant in 1993 asiel in Nederland moet hebben aangevraagd.

Grief 3

Appellant meent dat de rechtbank in rechtsoverweging 8 ten onrechte overweegt dat aangezien voorshands geen onderbouwing heeft plaatsgevonden van de stelling van appellant omtrent zijn onafgebroken verblijf in Nederland sinds 1 april 2001, de verklaringen van appellant voordien verweerder geen aanleiding hebben hoeven geven tot een ambtshalve onderzoek of appellant mogelijk onder de regularisatieregeling viel.

Ten eerste miskent de rechtbank hiermee dat appellant in zijn verklaring op 27 augustus 2007 stelt dat hij vanaf 1997 onafgebroken in Nederland heeft verbleven en al die jaren bij zijn broer in huis heeft gewoond en in zijn onderhoud voorzorg door als kok te werken. Appellant noemt het adres waar hij gewoond heeft en het café waar hij als kok gewerkt heeft. Appellant onderbouwt zijn onafgebroken verblijf in Nederland sinds 1 april 2001 dus wel degelijk.

Ten tweede miskent de rechtbank dat verweerder ambtshalve gehouden is te controleren of iemand onder de regularisatieregeling valt. Bewaring dient namelijk enkel te worden toegepast met het oog op uitzetting en indien een vreemdeling onder de regularisatieregeling valt, kan hij niet uitgezet worden en dus niet in bewaring gesteld worden. Om te voorkomen dat een vreemdeling ten onrechte in bewaring gesteld wordt, dient een vreemdeling gehoord te worden voor zijn (eventuele) inbewaringstelling. Dit is ook bij appellant gebeurd en tijdens dit gehoor werd duidelijk dat appellant voor 1 april 2001 asiel heeft aangevraagd in Nederland en sinds 1 april 2001 in Nederland woont. Appellant meent dat dit aanleiding had dienen te zijn voor verweerder om ambtshalve te toetsen of appellant in aanmerking kwam voor het generaal pardon.

Grief 4

Appellant is van mening dat de rechtbank in rechtsoverweging 8 ten onrechte overweegt dat: "De omstandigheid dat thans ook in de visie van verweerder niet valt uit te sluiten dat appellant onder de regularisatieregeling valt, niet maakt dat verweerder appellant niet in bewaring heeft mogen stellen." Appellant meent dat de rechtbank in deze overweging miskent dat vreemdelingen enkel met het oog op uitzetting in vreemdelingenbewaring mogen worden gezet, aangezien uitzetting het doel van de vreemdelingenbewaring is. Indien er geen zicht op uitzetting is, bijvoorbeeld omdat iemand niet uitgezet mag worden, is de vreemdelingenbewaring onrechtmatig.

Grief 5

Gelet op het voorgaande meent appellant dat de rechtbank in rechtsoverweging 9 en 10 ten onrechte overweegt dat er geen grond kan worden gevonden voor het oordeel dat de bewaring onrechtmatig is geworden voorafgaand aan de opheffing daarvan, dan wel de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring in strijd is met de Vw2000 of bij afweging van alle daarbij betrokken belangen ongerechtvaardigd is te achten.

Grief 6

Gelet op het voorgaande meent appellant dat de rechtbank in rechtsoverweging 11, 12 en 13 ten onrechte overweegt dat de vrijheidsontnemende maatregel als rechtmatig moet worden beoordeeld, het beroep ongegrond worden verklaard, het verzoek om schadevergoeding niet voor toewijzing in aanmerking komt en de rechtbank geen aanleiding ziet voor een proceskostenveroordeling.

Grief 7

Appellant meent dat de rechtbank ten onrechte het beroep ongegrond verklaart en het verzoek om schadevergoeding afwijst.

ADVOCATENKANTOOR VAN VEELEN – DE HOOP

Appellant is van mening dat de bestreden uitspraak op voornoemde grieven wegens in strijd zijn met het zorgvuldigheids- en motiveringsbeginsel, alsmede in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling en de rechtsbescherming in algemene zin niet in stand kan blijven.

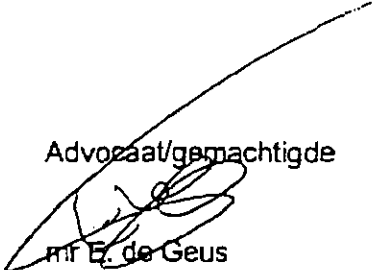
REDENEN WAAROM

Appellant u verzoekt de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te 's-Hertogenbosch, d.d.20 september 2007 te vernietigen, het verzoek om schadevergoeding toe te wijzen en het beroep gegrond te verklaren, alsmede verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

Kopie van dit beroepschrift heb ik gelijktijdig doen toekomen aan verweerder.

Rotterdam, 27 september 2007

Advocaat/gemachtigde

mr E. de Geus